

Lastovke

Izvajalec: Elda Viler

Avtor besedila: Milan Jesih

Avtor glasbe: Jure Robežnik

Lutnja je ubita, ugasnil je čas,
ogenj je izgubil svoj jarki obraz.
Strmo, uporno gre trpki mir,
v srca se useda, neba ni nikjer.

Takrat zaihtiš za tisoče ljudi,
takrat zaihtiš in to še nisi ti,
vate pride drobna, drobna ptica,
ona sladko žalost zvabi ti na lica.

**Kaj jo je prignalo, od kod je le prišla
čisto noter vate jokat lastovka?
Kaj jo je prignalo, od kod je le prišla
čisto noter vate jokat lastovka?**

Spominjanje je trudno, današnji dan boleč,
misliti, kaj še pride, je več kot odveč,
tesnoba je povsod, kjerkoli vase vdreš
in najbrž si nikoli do kraja ne prispeš.

In ihtiš, ihtiš za tisoče ljudi,
ihtiš, ihtiš, ihtiš in to si tudi ti,
vate prišla je drobna, drobna ptica
in ona bridko žalost vabi ti na lica.

**Kaj jo je prignalo, od kod je le prišla
čisto noter vate jokat lastovka?
Kaj jo je prignalo, od kod je le prišla
čisto noter vate jokat lastovka?**

Morda zato izbrala ravno je srce,
ker tam je toplo, toplo, zato ker smo ljudje.
Kaj jo je prignalo, od kod je le prišla
čisto noter vate jokat lastovka?